

בש"פ 3578/17 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3578/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
פלונית

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בנצרת מיום 28.4.2017 בעמ"י 48419-04-17
שניתנה על-ידי כבוד השופט י' בן-חמו

עו"ד מורן נירשברג-דרורי

בשם המבקשת:

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 28.4.2017 לעצור את המבקשת מאחורי סורג ובריח עד ליום 2.5.2017 בשעה 12:00 (עמ"י 48419-04-17, השופט י' בן-חמו). בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בנצרת מיום 28.4.2017 להסתפק במעצר בית של המבקשת בתנאים מגבילים (מ"י 48109-04-17, השופטת נ' דלה מוסא).

2. בתמצית יש לומר כי עניינה של הבקשה שבפני הוא מעצרה של המבקשת על רקע חשדות לפגיעה בעצמה ובילדיה, כפי שנלמד מהדברים שאמרה המבקשת למנהלת המעון שבו שוהה בנה. המבקשת חשודה בעבירה של איומים.

3. בית משפט השלום קבע כי נשקפת מסוכנות מהמבקשת כלפי ילדיה הקטינים, אך קבע גם כי ניתן להשיג את תכלית המעצר על-ידי שחרור המבקשת למעצר בית בתנאים מגבילים. לפיכך, בית המשפט המחוזי הורה על שחרורה של המבקשת למעצר בית מלא בעיר מרוחקת ממקום מגוריה בצפון הארץ עד ליום 3.5.2017, וזאת בפיקוחו של אדם המתנדב בסיוע לאוכלוסיות מוחלשות ובכפוף להפקדת ערבות אישית על-ידי המבקשת והמפקח. ילדיה של המבקשת שוהים כעת בחזקת אמה, בעיר מגוריה של המשפחה, ועמה נמצאות בקשר רשויות הרווחה.
4. על החלטה זו הוגש ערר מטעם המדינה וכן ערר שכנגד מטעם המבקשת. בית המשפט המחוזי דחה את ערר המבקשת, קיבל את ערר המדינה והורה על מעצרה של המבקשת כאמור לעיל. בית המשפט המחוזי קבע כי קיימת מסוכנות ממשית שהמבקשת תפגע לא רק בעצמה אלא גם בילדיה, וכן קבע כי לא ניתן להשלים את החקירה כאשר המבקשת נמצאת במעצר בית. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי לאירוע נשוא המעצר קדם אירוע נוסף, אשר גם ממנו ניתן ללמוד על התנהלות המבקשת כלפי ילדיה, וכן סבר כי הטענות בדבר מצבה הכלכלי והנפשי של המבקשת מחזקות את החשדות כלפיה. לבסוף, בית המשפט המחוזי הורה על עריכת בדיקה פסיכיאטרית למבקשת מכוח סעיף 17 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991.
5. הבקשה שבפני מכוונת נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקשת טוענת כי יש להבין את הדברים שאמרה כזעקה לעזרה, וכי המקרה הנוכחי מתאים לטיפול במסלול הסוציאלי ולא במסגרת ההליך פלילי. המבקשת מדגישה את נסיבות חייה הקשות וכן כי היא נעדרת עבר פלילי. כמו כן, המבקשת טוענת כי ניתן להשלים את פעולות החקירה כשהיא מצויה במעצר בית, וכי הארכת מעצרה בחמישה ימים אינה מידתית בשים לב להודאתה בדברים, גם אם בסייגים.
6. ביום 30.4.2017 הוריתי על קבלת תגובתה של המדינה לבקשת הרשות לערור עד היום בשעה 12:00. על-פי האמור בתגובה, המבקשת נלקחה היום לבדיקה פסיכיאטרית ופעולות החקירה האחרות צפויות להסתיים עד מחר, ביום 1.5.2017, בשעות הצהריים. עוד נאמר בתגובה כי המשיבה תבקש לקיים מחר דיון בבית משפט השלום בנצרת על מנת שזה יוכל לבחון את חוות הדעת הפסיכיאטרית, וכן כי באותו מעמד תודיע המדינה אם היא מתכוונת להגיש הצהרת תובע או שמא תבקש את שחרורה של המבקשת בתנאים מגבילים, בין היתר, בהתאם לתוצאות הבדיקה הפסיכיאטרית. לטענת המדינה, אין מקום למתן רשות לערור בשים לב למכלול הנסיבות ולעדכונים אלה.
7. לאחר שבחנתי את הבקשה ואת התגובה לה, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה לא נדרשת הענקתה של רשות לערור. מלכתחילה, הבקשה לא הצביעה על היבטים עקרוניים אלא על "טעמי צדק". אני סבורה שנוכח העדכונים שנכללו בתגובת המדינה שיקולי הצדק הפרטי זכו להתייחסות.
8. בשולי הדברים אוסיף כי מן הטיעונים שעלו בתיק הצטיירה תמונה של משפחה השרויה במצוקה ומוכרת לגורמי הרווחה. עניין זה עצמו אינו בפני, אך לא אוכל לסיים את הטיפול בבקשה מבלי להביע תקווה כי המשפחה תקבל את הסיוע שלו היא נדרשת, ללא קשר להיבטים הפליליים הנבחנים בנפרד.
9. סוף דברי: הבקשה לרשות לערור נדחית.

ניתנה היום, ד' באייר התשע"ז (30.4.2017).

ש ו פ ט ת
